

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De iurame[n]to, quod sit per creaturas. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*De sermone
Domin in
monte lib. 1.
ad illud
Matth. 5.
Non iurare
omnino.
to. 4. Ad il-
lud. Ecce ego
coram Deo
quia non
mentior.*

*Rom. 1. 6.
Aug. lib. 1. de
ser. Domini
in monte, ad
illud. Sit ap-
tem sermo
vester
Matth. 5.*

*Deut. 6. 6.
Matth. 5. f
Hier. ad il-
lud Mat. 5.
Non iurare
omnino in
tōmentariis
in Tom. 9.
Gen. 42. 6*

peccatum grande est. Ex necessitate a. iurare, scilicet, vel ad asserendam innocētiam, vel ad fœdera pacis confirmanda, vel ad persuadendū auditorib. quod est eis vtile, malum nō est: quia necessarium eis est. Vnde Aug. Iuramentū faciendum est in necessarijs, cū pigri sint homine credere quod eis est vtile. Iuratio non est bona, nō tamē mala cum necessaria, i. non est appetenda sicut bona, nec tamē fugienda tanquam mala, cum est necessaria. Non est n. contra præceptum Dei iuratio. Sed ita intelligitur Dominus prohibuisse à iuramēto, vt quantum in ipso est quisque non iuret. Quod multi faciunt, in ore habentes iurationem tanq̄ magnum atq̄ suave aliquid. Apost. n. nouit præceptum Domini, & tamen iurauit. Prohibemur n. iurare vel cupiditate, vel delectatione iurandi. Quod ergo Christus ait in Euangelio, Ego dico vobis non iurare omnino: ita intelligitur præcepisse, ne quicumque bonum appetat iuramentum, assiduitate iurandi labatur in periurium. Quod vero addidit, Sit sermo vester, Est est: Non, nō: bonum est & appetendum. Quod a. amplius est, à malo est, i. si iurare cogaris, scias de necessitate venire in firmitatis eorū quibus aliqd suades: quæ infirmitas vtiq̄ malum est: Vnde nos quot die liberari precamur dicentes. Libera nos à malo. Ideoq̄ nō dixit, Quod amplius est, malum est. Tu n. non facis malum, qui bene vteris iuratione, sed à malo est illius qui aliter non credit, i. ab infirmitate quæ aliquādo poena est, aliquando poena & culpa. Ibi ergo Dñs prohibuit malū, suavit bonum, indulsit necessarium.

De iuramento quod per creaturas fit.

Quæritur etiam, Vtrum liceat iurare per creaturā? Quod non videtur, cum in lege scriptum sit, Reddes a. Domino iuramenta tua: Et Christus in Euāgelio præcipiat nō iurare omnino: nec per cœlum, nec per terrā, nec per Hierosolymam, nec per caput

caput tuū. Iudæis: quasi paruulis, est cōcessū iurare per creatorē, & præceptum vt si iurare cōtingeret non nisi per creatorē iurarent, nō per creaturam, quia iurantes per angelos & elementa, creaturas venerabātur honore, & meli⁹ erat hoc exhibere Deo, q̄ creaturis. Infirmis ergo illud prohibuit: sanctis vero, qui in creaturis creatorē venerabantur tantum nō prohibuit. Vnde Ioseph per salutē Pharaonis iurauit, Dei iudiciū in eo venerat⁹, quo positus erat in infimis. Christi⁹ vero ita p̄ creaturas iurare prohibuit, ne vel aliquid diuinum in eis crederetur, pro quo reuerentia eis deberetur: vel ne p̄ ea iurantes falsū, homines se iuramēto teneri nō putarēt.

Quæ iuratio magis teneatur, an quæ sit per Deum, an quæ sit per Euangelium, vel per creaturas. E

Si a. quæritur, Quis magis teneatur, an qui per Deum, an qui per Euangelium vel per creaturas iurat? Dicimus, qui per Deum: quia per Deum hæc sancta facta sunt. Vnde Chryf. Si qua causa fuerit, modicum videtur facere qui iurat per Deum: Qui vero per Euangelium, maius aliquid fecisse videtur. Quibus dicendum est. Stulti, scripturæ sanctæ propter Deum factæ sunt, non Deus propter scripturas ita & creaturæ factæ sunt propter Deum.

Quid est dicere per Deum iuro. F

Hic quæritur: Quid sit dicere per Deū iuro? Hoc est testem adhibere Deum. Iurauit n. Apost. dicēs, Testis est mihi Deus: ac si dixisset, Per Deum ita est. Vnde Aug. Ridiculum est putare hoc, si dicas per Deum, iuras: si dicas, Testis est mihi Deus, non iuras. Quid est n. per Deum, nisi testis est mihi Deus: aut quid est, testis est Deus, nisi per Deum est iurare nisi ius Deo reddere, quando per Deum iuras? Ius, sc. veritatis, & non falsitatis. Item, Ecce dico charitati vestrę, Et qui per lapidem iurat falsum, periurus est: quia non lapidem qui nō audit, sed eius creatorem adhibet testem. Hoc est ergo iurare

Chryf. hom. 44. ad illud Matth. 23. Quicumque iurauerit per templū tom. 2.

Rom. 1. 6 De verbis

Aug. de verb. bis Iaco. apo. stoli ser. 28. non longe à principio, in tom. 10.